

Όσιος Δαβίδ από τη Θεσσαλονίκη

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές](#)

Όσιος Δαβίδ από τη Θεσσαλονίκη

Εορτάζει στις 26 Ιουνίου εκάστου έτους.

Βιογραφία

Ο Όσιος Δαβίδ ήταν από τη Θεσσαλονίκη και έζησε στα χρόνια του αυτοκράτορα Ιουστινιανού του ΙΑ' (527 - 565 μ.Χ.). Η ζωή του ήταν μια συνεχής φιλανθρωπία και εργασία για την πίστη του Χριστού. Όταν ήλθε η κατάλληλη ώρα, ο Δαβίδ μοίρασε τα υπάρχοντα του στους φτωχούς και έγινε αναχωρητής.

Για τρία ολόκληρα χρόνια, κατοικούσε επάνω σ' ένα δένδρο. Εκεί, με τα λιοπύρια του καλοκαιριού και τις παγωνιές του χειμώνα, δουλαγωγούσε το σώμα του με άσκηση στην εγκράτεια και με προσευχή, απαγγέλλοντας στίχους του προφητάνακτος ομωνύμου του Δαβίδ: «Ὁμοιώθην πελακάνι ἐρημικῶ, ἐγενήθην ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἴκοπέδῳ, ἠγρύπνησα καὶ ἐγενόμην ὡς στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματος» (Ψαλμός ρα' 7-8). Έγινε όμοιος με πελεκάνο, που περνά τις μέρες του στην έρημο. Κατάντησα σαν κλαυσοπούλι που κράζει κλαψιάρικα τη νύκτα σε ερειπωμένο σπίτι. Παρέμεινα άυπνος και έγινε σαν στρουθίο που έχασε το σύντροφό του και μένει μόνο στο ύψος της στέγης. Πράγματι, ο Όσιος Δαβίδ με την αυστηρή άσκηση κατάφερε να υποτάξει σε μεγάλο βαθμό τα πάθη της σάρκας και να γίνει ένας ένσαρκος άγγελος. Γι' αυτό και οι Θεσσαλονικείς τον έκριναν σαν τον καταλληλότερο για αντιπρόσωπο τους στον Ιουστινιανό, από τον όποιο θα ζητούσαν έπαρχο για την πόλη τους. Στο γυρισμό, ο Όσιος Δαβίδ παρέδωσε το πνεύμα του στον Κύριο. Ήταν το έτος 540 μ.Χ.

Άπολυτίκιον [\(Κατέβασμα\)](#)

Ώχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τη αγάπη του Λόγου πάτερ πτερούμενος, επι του δένδρου διήλθες αγγελικήν βιοτήν, και εξήνεγκας ημίν καρπούς της χάριτος, εξ' ων τρυφώντες, νοητώς εκβοώμεν σοι πιστώς, Δαυίδ οσίων ακρότης. Μη διαλίπης πρεσβεύων, ελεηθῆναι τας ψυχάς ημών.

Ἔτερον Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ. δ'.

Ἐν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβὼν γὰρ τὸν σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττων ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκός, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, Ὅσιε Δαυὶδ τὸ πνεῦμά σου.

Ἔτερον Ἀπολυτίκιον

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὡς φοῖνιξ ἐξήνησας, τῶν ἀρετῶν τοὺς καρπούς, ἀσκήσας ὡς ἄσαρκος, ἀμυγδαλῆς ἐν φυτῷ, Δαβὶδ Πάτερ Ὅσιε. Ὅθεν Θεσσαλονίκη, τοῖς ὁσίοις σου πόνοις, χάριν παρὰ Κυρίου, δαψιλῆ καρπουμένη, γεραίνει ὡς μεσίτην σέ, θερμὸν πρὸς τὸν Κύριον.

Δαυὶδ συνήφθης τῷ πάλαι Δαυὶδ νέε,

Ἄλλον Γολιάθ σαρκικά κτείνας πάθη.

Ἐκτη ἐξεπέρησε πύλας βίου εἰκάδι Δαυίδ.

Όσιος Δαβίδ από τη Θεσσαλονίκη

Πηγή: .saint.gr